

ÜNNEPI Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség ingyenes tájékoztatója
VII. évfolyam 3. szám 2000. május-június

Tartalom:

Egy lelkigyakorlat margójára:	
JÓNAK LENNI JÓ!	1
Katolikus Nagygyűlés	2
A Mindszenty Gimnázium	
tanulói Franciaországban	3
Katolikus-evangélikus nyilat-	
kozat a megigazulásról	4
Csillebérc és Zánka	5
A család szerepe a hitoktatásban II.	5
Nyáresti orgonahangversenyek	6
Családos mise	6
Családfesztivál	7
Minisztránsélet a plébánián	7
Olvasói levél:	
Kedves Atyák!	8
Kirándulás az Alpokba	8
Egy bémálgózó fiatal	9
Boldog Gizella	10
Zarándoklat Esztergomba	10
Gyerekeknek	11
Hírek a plébánia életéből	12

Eljön a Vigasztáló akit az Atyától küldök

A lelkigyakorlat margójára avagy „JÓNAK LENNI JÓ!”

A szentévi lelkigyakorlatra visszaemlékezve az ember szívét jóleső melegség tölti el. Nem akármilyen lelkigyakorlat volt és nem akárki tartotta.

Nemeshegyi Péter jezsuita atya Budapesten született 1923. január 27-én. Államtudományi doktorátust szerzett a budapesti egyetemen, majd 1944-ben belépett a Jézus Társaságába. 1952-ben szentelték pappá. 1956-ban teológiai doktorátust szerzett a római Gergely Egyetemen. Ettől az évtől kezdve mint teológia tanár működik a tokiói Sophia Egyetemen. Sok évig mint a teológiai kar dékánja működik. 1964-től 1974-ig a Nemzetközi Teológiai Bizottság tagja. Számtalan könyv írója, sok könyv fordítója. Többek között Ő fordította japánra a Katolikus Egyház Katekizmusát.

Mindezek csak villanások az Ő nagyszerű életéből, de talán rávilágítanak arra, hogy milyen nagy ajándéka az Úrnak, hogy ez a nagyszerű ember és kiváló pap tartotta meg nekünk a húsvéti lelkigyakorlatot.

Remélem mindannyiunkban elevenen él az élmény és szinte halljuk Péter atya lelkes, buzdító szavait: jónak lenni jó.

A lelkigyakorlat témáját a következőképpen fogalmazta meg: „Legyen a Szentév a Szentháromságot dicsőítő egyetlen hosszú, szakadatlan ének.” Az első nap az Atyáról, második nap a Szentlélekről, a harmadik nap pedig a Fiúistenről, Jézus Krisztusról beszélt.

Az Atya

„Csak egy van aki jó, az Atya...” Ezzel Jézus azt mondja, hogy az Atya olyan végtelenül jó, hogy minden más jó, ami a világban fellelhető, az az Ő jóságának visszatükröződése. Minden jó egy kis tükör, mely az Atya jóságát hirdeti. Ez a Jóságos Atya II. János Pál pápa szavaival ezt üzeni nekünk „Jó, hogy vagy, akarom, hogy legyél!...” Mindenkinek mondja, jónak és gonosznak egyaránt, mert a bűnt nem, de a bűnöst szereti az Isten. „Olyan, mint egy jóságos édesapa, akinek anyai szíve van.”

„Ő a kereső Isten”, ahogy Péter atya megfogalmazta. Isten, aki keresi az elveszett bárányt, az elveszett ezüstpénzt, és aki vár a Tékozló fiúra.

(Folytatás a 2. oldalon! ⇨)

„JÓNAK LENNI JÓ!”

(Folytatás az 1. oldalról!)

A mi Istenünk ÉLŐ, ÉRZŐ Isten. Vannak örömei és bánatai. Örül a megkerült báránynak, a meglelt ezüstpénznek és a hazatérő fiúnak. Ő a Jó pásztor, aki a szívére hallgat, mikor otthagyja a 99 bárányát és elmegy megkeresni az elveszett 1-et. Az apának is megesett a szíve a hazatérő fiún és visszafogadta.

Isten is a szívére hallgat, mikor bűnös emberekkel törődik. „Miért?” - teszi fel a kérdést Péter atya. Azért: „**Mert az Isten jó! Jónak lenni jó! Rossznak lenni, az nem jó! Jónak lenni jó!**” Azonban ehhez kell egy fontos dolog. Imádság. „Ha minden nap csak egyszer, nagy figyelemmel elimádkozom a Miatyánkot, nagyon hamar nagy életszentségre teszek szert.”

Ezekkel a gondolatokkal fejezte be Nemeshegyi atya első lelkigyakorlatos beszédét.

A Szentlélek

„Jó nektek, hogy én elmegyek...” - mondja Jézus, és még egyszer megígéri a Lelket. Majd legnagyobb szeretete jeléül vállalja a kereszthalált, hogy átszúrt oldalából jöjjenek létre a szentségek.

Ki ez a Szentlélek? Nagyon titokzatos valaki, akiről csak hasonlatokban tudunk beszélni.

Olyan, mint a **SZÉL**, egyszer csak itt van. Hatalmas láthatatlan erő, mely megmozgat, felfrissít.

Olyan, mint a **VÍZ**, hiszen a folyó, a patak és a vízcsepp is az óceán felé tart. Ugyanígy a Szentlélek is mindenkit, kicsit és nagyot az Isten felé visz.

Olyan, mint a **TŰZ**, mely vágyik felfelé, mintha a csillagok fényére vágya.

A Szentlélek nagyon tevékeny. Legfontosabb tevékenysége a szeretet. Csak a szeretet számít. Ezért a Szentlélek gyümölcse a szeretet, a szeretet tulajdonságai pedig a béketeremtés, lelkesedés, az igazság kimondásának művészete, odahallgatni tudás és a rácsodálkozás kegyelme.

A Szentlélek a nagy egyesítő.

A Fiú

Isten szeretetének legszebb jele a keresztség. Szeretett engem és meghalt értem Jézus, a Fiú. Teljes és tökéletes szeretettel szeretett minket a keresztfán. A parancs nem úgy hangzott el, hogy halj meg, hanem úgy, hogy szeress tökéletesen. Nem Jézus halála bizonyítja a tökéletes szeretetét, hanem az Ő

feltámadása. Ez a mű, a szeretet műve, megmarad örökké.

Jézus megtestesülése által valami módon minden emberrel egyesült. A szenvedő emberekkel vállalt szolidaritást. Akármilyen gödörbe is estünk bele, azon már Jézus keresztülment, Ő már ott VAN.

Ő a keresztség messiása, aki nem szállt le a keresztről épp azért, mert Isten Fia.

Egész életében jót tett másokkal: ha most, a megpróbáltatás idején magával tesz jót, az eddigi élete, tanítása hitelét veszti.

A középkorban annyira kiemelkedett a keresztség, hogy elhomályosult a feltámadás. Ha Jézus keresztségének a sírbatétel lett volna a vége, akkor még nem lennénk megváltva. Azonban Jézus győzött a halálon az Ő gyengeségével.

Az Atya megmutatta, hogy a szeretet mindent legyőz.

Visszatekintve a lelkigyakorlatra, felidézve az ott hallottakat, erősödünk meg az elhatározásban, hogy a Szentháromságos egy Istent még jobban szeretjük és imádjuk. Fogadjuk meg, hogy életünket az Ő útjaira vezéreljük és megtartjuk a szeretet parancsát.

És ne feledjük el a legfontosabbat: **„JÓNAK LENNI JÓ!”**

Rozsé atya

A Katolikus Nagygyűlést 2000. július 1-én és 2-án rendezik meg a budapesti Kisstadionban (Budapest, Szabó J. u. 3-5.).

Az **első nap** mottója: „Új reménységet tanulva, az időn áthaladva, új Földet keresünk”. Az első nap egy egész napos „színpadi előadás” lesz, amelynek címe: „Szent István Vesperása”. Az előadás két alapvető műre támaszkodik:

Szent István Intelmei fiához, Imre herceghez,
Karol Wojtyła: „Amikor hazámra gondolkodok” c. verse.

A Jubileumi év legkiemelkedőbb magyar rendezvénye a

Katolikus Nagygyűlés

A program 9³⁰-tól 17³⁰-ig tart, kisebb, hosszabb szünetekkel.

A **második napon** kilenc téma köré fűzik fel majd az egész nap tartalmát:

- a jelen világ,
- a közösség,
- a megtérés,
- a család,
- az ifjúság,
- a katolikus nevelés,

- a keresztség hivatás,
- a dialógus,
- az egyes nehéz helyzetek.

A témák előadói rövid tanítással gondolatokat ébresztenek, majd ezeket tanúságtételek, énekek, pantomim és egyéb művészi előadások követik. 14 órakor kerül sor a püspöki kar és a jelenlévő papok által bemutatandó hálaadó koncelebrációs szentmisére.

A Szombathelyi Egyházmegye előreláthatólag 300 fővel képviselteti magát ezen a rendezvényen. Reméljük, közöttük lesznek egyházunk képviselői is.

A Mindszenty gimnázium tanulói Franciaországban

A Mindszenty József Általános Iskola és Gimnázium történetében először fordult elő, hogy az iskola tanulói kijuthattak Franciaországba, arra a földre, ahol a Notre Dame rend alapítói – Alix le Clerc és Pierre Fourier – születtek.

2000. április 11-én másként kelt fel a nap. Huszonnégy diáktársammal és három kísérőtanárukkal lázasan készültünk a nagy útra. Érzékeny búcsút véve szüleinktől, iskolatársainktól, tanárainktól, pontosan egy órákor indult el busszunk. A majdnem egy napig tartó utazást követően a Voiron-i Les Oiseaux Gimnázium tanárai és a vendéglátó családok fogadtak minket nagy szeretettel.

Reggeli után megnéztük Voiron patinás, ősi hangulatot árasztó városát. Délután a francia diákokkal együtt hallgattuk a tanórákat. Másnapi programunk ismét az iskolában kezdődött. Délután megtekintettük a Chartreuse likőrmúzeumot, ahol a likörgyártás folyamatába nyerhettünk betekintést. Háromdimenziós filmmel szemléltették számunkra a likőr elkészítésének előkészületeit.

A harmadik napot Grenoble-ban töltöttük, ahol annak idején a téli olimpiát is rendezték. Először a „Bastille”-ba mentünk fel, ahonnan gyönyörű kilátás nyílik a városra, majd hosszas lépcsőzés után beértünk a belvárosba. Itt a bíróság épületét, a gótikus székesegyházat és a város

zegzúgos utcáit néztük meg. Az ebédet egy étteremben fogyasztottuk el, s ezután mindenki egy térképpel a kezében a belváros felfedezésére indulhatott. Mindannyiunk számára nagy élmény volt, hiszen megismerhettük a francia konyhát, a divatot, az üzleteket.

A városnézést követően valamenynyien nagyon vártuk, hogy visszatérjünk „ideiglenes lakhelyünkre” és egy kiadós vacsora után kialudhassuk magunkat. Szükségünk volt a pihenésre, hiszen másnap, szombaton a családokkal indultunk kirándulni. Vendéglátóink változatos programokat szerveztek számunkra: volt, aki cseppkőbarlangban járt, mások Lyont csodálhatták meg, de rögbi meccs és hegyi túra is szerepelt a programban. Így érthető, hogy a hétvége gyorsan elrepült.

A hétfői napot már ismét együtt

de az szemrebbenés nélkül elment mellettünk. A múzeumban a szerzetesek életét bemutató tárlatot néztük meg. Megtudhattuk, mivel foglalkoznak a páterek, mennyit imádkoznak és milyen körülmények között élnek.

A délutánt Chambere-ben töltöttük, ahol ismét városnézésnek szenteltük az időt. Az iskolába visszatérve a vendéglátó tanárok búcsúztattak minket. Este a szálasadó családoktól vettünk érzékeny búcsút, megköszönve a gondoskodást, a kirándulásokat és a vendéglátást.

Vége! Vége? Hazamegyünk Zalaegerszetre!

18-20 órás fárasztó utazás után HAZAÉRKEZTÜNK. Szüleink, családtagjaink aggódva vártak benünket.

Ez az út nagyon szép emlék marad számunkra, sok érdekességet láttunk, tapasztaltunk. Közelebről is megismerhettük a francia emberek természetét, szokásait. Októberben mi is vendégül látjuk a francia diákokat, s talán mi is hasonló élményekkel tudjuk gazdagítani őket.

Köszönettel tartozunk tanárainknak: Marie Payetnak, Márkus Ildikó Gemma nővérnek és Budaházi Tibor osztályfőnöknek, akik ezt a szép kirándulást megszervezték és vezették.

Kéri Annamária
9.osztályos tanuló

töltöttük, a karthauzi szerzetesek kolostorába és múzeumába látogattunk el. A kolostort csak kívülről tekinthettük meg, mert a „néma szerzetesekkel” senki sem beszélhet. Egy szerzetest láttunk ugyan,

Katolikus-evangélikus nyilatkozat a megigazulásról

Részletek Mártonffy Marcel a Mérleg 99/4. számában megjelent cikkéből

Nehéz megjósolni, hogyan értékeli majd a jövő egyháztörténet-írása a „Közös nyilatkozat a megigazulásról szóló tanításról” című dokumentumot (a továbbiakban: KNy), amelyet 1999. október 31-én, a reformáció ünnepén Augsburgban — az Ágostai Hitvallás szülőhelyén — a Szent Anna templomban írtak alá a Luteránus Világszövetség (LVSZ) és a Keresztények Egységét Előmozdító Pápai Tanács vezető képviselői.

Az ökumenizmus munkatársai ma már egybehangzóan vallják, hogy **az egyházak teljes és látható egysége** — amelyhez az úrvacsora, illetve eucharisztia közössége is hozzátartozik — **nem alapulhat egyformaságon**. A keresztény gondolkodást befolyásoló szellemi környezet pluralizmusának, egyszersmind a keresztény hitértelmezés alapvető sokféleségének tudatosítása sok helyütt a teológiai eszmélődés és a közösségi-gyülekezeti gyakorlat természetes velejárójának számít — enélkül a KNy megszületése nem lett volna elképzelhető. Kérdés, hogy a kelet-európai országokban nem lel-e szilárd támaszra a **felekezeti identitásféltes**, amelytől legfeljebb az ökumenikus fejlemények tudomásulvétele várható el.

Tegyük fel tehát a kérdést! Mit kell tennem, hogy megállhassak Isten ítélszéke előtt? Miben bízhatom? Saját imádságaimban, miséimben, gyónásaimban és áhitat-gyakorlataimban? Vajon elegendő lesz-e mindez, ha Isten igazsága a mérték?

Az **evangélikus válasz**, amelyre Luther a Római levélben bukkan, így hangzik: „Az igaz hitből él” (1,17). A megigazulás nem cselekedeteinknek — „műveinknek” — köszönhető, hanem a hitben érkezik el hozzánk, **anélkül, hogy kiérdemeltük volna**. Nem az tesz igazzá, amit mi teszünk,

hanem az, amit Isten tett értünk Krisztusban.

A hit olyan létforma, amelynek súlypontja nem saját magában, hanem önmagán kívül, Istenben van. A hit nem tantételek igaznak tartása, hanem Istenre és egyedül Őrá alapozott életmód. A hitetlenség az ember visszagörbülése önmagára és saját teljesítményére — elzárkózása Istentől.

A **Katolikus válasz**: a Trienti (Trenti, Trentói) Zsinat, amely a megváltásról és a megigazulásról szóló katolikus tanítást rögzíti, úgy fogalmaz, hogy **az ember üdvössége nem emberi érdem, hanem isteni ajándék**, s hogy az ember önmagától nem érdemelheti ki az üdvösséget. Csak-hogy a lutheri megigazulás-tannal ellentétben a Tridentium nagyobb súlyt fektet az **ember felelősségére**. Az emberi természet nem tekinthető mindenestől romlottnak. Jóllehet az ember jótettekre való képessége nagymértékben meggyengült, mégsem veszett el teljesen. A rosszra való hajlam csak akkor bűn, ha az ember tettekkel engedelmeskedik neki. A megigazulás nem pusztán külsődleges: átalakítja az embert és a bűnöst megváltottá teszi. **Elegendhetetlen, hogy az ember együttműködjék a megigazulás kegyelmének megszerzésében**, saját akarati indíttatásából felkészüljön és képessé váljék rá.

Az egymástól elszakadt egyházak hitvallási iratai, illetve zsinati határozatai a kölcsönös elítélés és kiközösítés jegyében fogantak.

A **Közös Nyilatkozat** leszögezi „*az egyetértés fényében a szóban forgó 16. századi tanbeli elítélés a mai dialóguspartnerre már nem vonatkozik*”. „*Közös hitünkben az a meggyőződésünk, hogy a megigazulás a Szentháromság Isten műve. Az Atya fiát küldte a világba a bűnösök meg*

mentésére. A megigazulás alapja és feltétele Krisztus megtestesülése, halála és feltámadása. Közösen valljuk: Isten egyedül kegyelméből, a Krisztus megváltó művébe vetett hitben, nem saját érdemünkből fogad el bennünket, és Tőle kapjuk meg a Szentlelket, aki megújítja szívünket, alkalmassá tesz és meghív minket a jó cselekvésére”. Ami ma közösen mondható, s amit a nyilatkozat első helyen jelent ki, nem indokolja a történelem során kialakult és ma is meglévő differenciák elhallgatását: „*Közösen valljuk, hogy a jócselekedetek — a hitben, reménységben, szeretetben élt élet — követik a megigazulást és a megigazulás gyümölcseit. Amikor a megigazult ember Krisztusban és a kapott kegyelemben tevékenykedik, akkor — biblikusan szólva — jó gyümölcsöket terem. Ezért figyelmeztetik Jézus és az apostoli iratok a keresztényeket arra, hogy vigyék véghez a szeretet cselekedeteit*”. Azzal, hogy „a katolikusok ragaszkodnak a jó cselekedetek ‘érdemszerző’ voltaához, azt akarják kifejezni, hogy e cselekedetekért a bibliai tanúságtétel jutalmat ígér a mennyben. Hangsúlyozni kívánják, hogy az ember felelősséggel tartozik cselekvései iránt, de távolról sem vitatják a cselekedetek ajándék jellegét, s nem tagadják, hogy maga a megigazulás mindenkor ki nem érdemelt kegyelmi ajándék marad”. **A katolikusok és az evangélikusok tehát változatlanul eltérően hangsúlyozzák a jó cselekedetek kérdését**: míg az evangélikusok elutasítják a bűn és a jócselekedetek jelentőségét a megváltásban, addig a katolikus oldal szilárdan vallja: az Isten által igazzá tett ember változatlanul veszélyben forog, elveszítheti Isten üdvösségét. Jó cselekedetei által az ember hozzájárul Krisztussal fennálló közösség elmélyítéséhez és a kegyelem növekedéséhez.

(folytatás az 5. oldalon.)

(folytatás a 4. oldalról)

Az előttünk megnyíló távlatok:

A KNY szerint **megtörtént az első lépés az egyházszakadás megszűntetése felé**, s ennek láthatóvá kell válnia az egyház életében. A legkevesebb, amit azonnal meg kellene tennünk az, hogy az egyházi életben az ökumenikus istentiszteletet ugyanolyan rangra emeljük, mint az egyes felekezetek hagyományos istentiszteletét. Az ökumenikus istentiszteletekre vasárnaponként is lehetőséget kell teremteni. Véget kell vetnünk a más felekezeti keresztszülők hátrányos megkülönböztetésének. A lelkes- hitoktató- és felnőttképzésben kötelezővé kellene tenni, hogy a hallgatók két félévet végezzenek a testvérfakultáson, főként a rendszeres és gyakorlati teológiai tárgyakból. A helyi egyházközösségek illetve gyülekezetek közösségi élete teljes mértékben nyitva álljon a társegyház előtt: választott testületeikben együtt szöhetnének terveket és tarthatnának megbeszéléseket akkor is, ha tevékenységüket külön-külön folytatják. Így megismernék és becsülnék egymást, megoszthatnák gondjaikat és örömeiket, s közösen kapcsolódhatnak be a közösség és a társadalom szolgálatába.

Csillebérc és Zánka

Nekünk, mai anyáknak és apáknak, akik a középkorúakat képviseljük és az ifjú generáció szülei vagyunk, összekapcsolódik e két helységnév az úttörőmozgalommal. Talán megvalósult álom vagy vágy maradt a hajdani úttörőkben Csillebérc és Zánka. Évtizedeken keresztül egy politikai rendszer elit csapata és gyermekei jutottak el a táborokba.

A jó Isten kegyelme és gondviselő szeretete révén 2000-ben „más” kiválasztás révén juthatunk el e kivételes helyekre. Csillebércen Egyházunkért, a családokért, a házasságokért, a jövő generációért dolgozó közösségi emberek lesznek együtt. Zánkán ifjúságunk találkozik.

Remélhetőleg mind a két „csapat” megerősödik hitében, közösségi létében, magyarságában. A programok hozzásegítenek majd bennünket, hogy átérezzük és átgondoljuk a 2000. illetve 1000. év kettős jelentőségét, kereszténységünk, magyarságunk iránti felelősségünket.

Jó lenne, hogy e helyeknek a „megszállása” nem csak egyszerű gyakorlati esemény lenne, hanem egy valós, jövőbe mutató váltás is!

Higgyük, hogy tudunk és akarunk egy keresztény Magyarországért tenni és dolgozni!

S nagyon reméljük, hogy fiataljaink, akik Zánkán erősödnek lélekben, keresztségükben és magyarságukban, tudatosan készülnek a csillebérci „öregek” utódai lenni!

Persze, nemcsak ezeken a programokon lehet átélni a Jubileumokat. Mindenkinek, aki magyar és keresztény, felelőssége van, s ez az év jó alkalom a lelkiismeretvizsgálatra és a jövőbeni tetteink, hovatartozásunk irányvonalának a meghatározására.

Egyházmegyénket 12 házaspár képviseli, ebből 3 Zalaegerszegről. A Házasság Hétvége Mozgalmat Farkas Miklós és Judit, a család-közösségeket Wéber Antal és Gabi képviseli, s hozzájuk csatlakozva, mint családreferensek, a jelen sorok írói utazunk még Csillebércre. Kívánom mindannyiunknak, hogy a táborok, majd a Katolikus Nagygyűlés, ahol a generációk találkozhatnak, Csillebérc és Zánka, igazi ünnep, egy életre szóló élmény legyen, amiből sokáig tudunk majd meríteni és osztogatni másoknak.

Martonné Lakos Klára

Marton Lajos

egyházmegyei családreferensek

A család szerepe a hitoktatásban II.

Az ünneplő család

A gyermeknek a családon belül bizonyos fokú jelentőséget és tekintélyt kell kapnia. Éreznie kell, itt a helyem, ide tartozom, ha nem lennék itt, üres lenne a helyem, a családomnak hiányoznék, szomorúak lennének. Ezért legyen időnként a gyermek a család középpontja. Érezze magát ünnepeletnek, pl. névnapján, születésnapján. Alapvetően fontos, hogy a gyermekek ünnepeljenek. Legfőképpen szüleikkel és az egész családjukkal. Olyan igény ez, amely több okból is alapvetően fontos. Az ünnep erősen lelki tartalmú esemény, varázslatos és értékes, mert a pillanat öröme túl létfontosságú

reményt is közvetít a gyermekek számára.

Ünnep előtt és után a gyermekek vannak a figyelem középpontjában, végre fontosnak érezhetik magukat. Az ajándékok, amit kapnak, azt jelentik számukra, hogy megérdemlik a szeretetet.

A családi ünneplés sajátos mélysége és melegsége is egyedülálló: életörömet, értékrendet biztosít. Eközben örömteljes boldogsággal emlékezünk a család, vallás vagy társadalom eseményeire. Az ünnep igazi ÉLET. Az együttléteknél nem az anyagi dolgok fontosak, hanem az együtt eltöltött idő mennyisége és minősége.

A család ünnepei tehát és az ezekre történő emlékezés, és egymás szerető, megbecsülő értékelése, ajándékozó örömnújtás és az örömben való résztvevés, komoly alap a többi ünnep megüléséhez is.

Az egyházi év folyamán rengeteg alkalom kínálkozik családi ünneplésre, amely mind erősíti a család hitét és vallásosságát, erősíti a család fegyelmét, a gyermeket pedig érzésében és hangulatilag is bevezeti a nagyobb templomi, közösségi ünneplésbe. A gyermek részvétele, sőt örömteli részvétele a szentmisén elsősorban a családi nevelés eredménye. Erre a nevelésre építve lehet igazán felkészíteni a gyermeket a Jézussal való találkozásra, az első szentáldozásra.

Nátrán Józsefné

NYÁRESTI ORGONAHANGVERSENYEK

*a Mária Magdolna templomban
jótékony céllal a templom felújítása javára*

2000. július 9. vasárnap 20 ⁰⁰ -kor	orgonál: Elekes Zsuzsa orgonaművész
2000. augusztus 6. vasárnap 20 ⁰⁰ -kor	orgonál: Hajdók Judit orgonaművész
2000. augusztus 27. vasárnap 20 ⁰⁰ -kor	orgonál: Mátyás István a bécsi Zeneakadémia hallgatója közreműködik: Sandro Santander - ének
2000. szeptember 17. vasárnap 20 ⁰⁰ -kor	orgonál: Tirnicz Tamás a soproni Domonkos templom organistája közreműködik: Makkos Ágnes - ének

A koncertek után önkéntes adományokat gyűjtünk a főbejárat közelében elhelyezett perselyeknél. A hangverseny sorozat előadásaira mindenkit szeretettel hívünk és várunk.

Családos mise

1991-ben megindult az óvodai hitoktatás Zalaegerszegen, ezzel párhuzamosan Miszori Zoltán, Kiss László, majd Kirner Zoltán atyák vezetésével gyakorlattá vált a gyerekek kedves kis éneke:

„Templomunk az Isten háza,
Gyermekeit hívja, várja,
Öröm nekünk együtt lenni,
Imádkozni, énekelni.”

Amikor a Notre Dame rend épülete felszabadult, a nővérek helyet adtak a családos miséknek. Izgalmas folyamat kezdődött el, közösség született a „semmiből”. A lelki templom építése volt az első. Építőkövei voltak azok a családok, akik ebben kívántak együtt részt venni.

Zoltán atya gyerekekre szabott evangélium-magyarázatai, példái sokszor szülőket, nagyszülőket is elgondolkoztatnak: ilyen egyszerű, csak ennyi..., mennyire egyszerűen össze lehet foglalni a legbonyolultabb hittételeket is.

A találkozás mindig vidám, ebben részük van a lelkes és fiatal zenészlányoknak, akik játékukkal éneklésre bírják a bátortalanabbakat is. Persze a „nagyon bátrakra” mindig jut - a szülő mellett - egy nővér vagy óvónő felügyelő, de a gyerekek így sem elszenvetői, hanem aktív résztvevői a szentmisének.

Örömmel készülnek műsorokkal a világi- és egyházi ünnepekre, s mutatják be mintegy hálaadasként. Megszólalni nehéz. A legkisebbek mégis őszintén vonulnak a mikrofonhoz, hogy hálát adjanak, könyörögjenek. Példát mutatunk és tanulunk saját gyermekünkötől, újra felismerjük, megismerjük egy-

másban Jézust. A foglalkozás a kertben folytatódik a kisebbek játékaival, a felnőttek beszélgetésével, otthon pedig gyertyát gyújtunk, hogy ismét Urunk közelébe kerüljünk - együtt a család.

Kezdődött az áldozatos kéréssel; folytatódott a hittant felsőfokon oktató atyával, aki „sohasem gondolta, hogy képes lesz kisgyerekekkel foglalkozni”; a helyet biztosító nővérekkel, akik szolgálata így még örömtelibbé vált; és a magból fa lett. Ez a közösség nem az emberek közösségvágyának következménye, hanem Isten üdvözítő tevékenysége, ajándék, feladat a keresztyén számára.

Gombos Tamás és Andrea
2000. május

Családfesztivál szeptember 29-30.

Talán korainak tűnik beszélni róla - hiszen hol van még a szeptember vége?? Pedig higgyék el, nem így van! Részünkről azért nem, mert már elkészült a programtervezet, amit nagy örömmel teszünk közzé; az Önök részéről pedig azért nem, mert már most is el kell kezdeni biztogatni a szülővesszőt, hogy időben érlelje meg bő termését. Természetesen azért, hogy az őszi két legfontosabb programja nehegyi ütközzék: a szüret és a Családfesztivál.

Sokaknak már ismerős is az embléma, asztal körül tonett székek, rajta egy cserép....

Erről szól az idei Családfesztivál is. Együttlét, öröm, s ahogy mindenki szájíze szerint merít a tálból, úgy talál magának megfelelő programot kisgyermek, felnőtt és az idősebb korosztály.

A pénteki megnyitó műsor után ismét találkozhatunk Nemeshegyi Péter jezsuita szerzetessel, s a Bolyki Brothers műsora zárja az estet.

Szombat délelőtt Orbán Péter lenyűgöző egyszerűséggel és derűvel beszél az életéről, munkáról. Dr. Pulai Gyula előadásában gyermekeinket érő káros hatások kivédésére keres megoldásokat. /szituációs játékok/. Közben ifjúsági program és gyermek-játszóházak várják a fiatalabb nemzedéket.

Délután Máté Tóth András szegedi filozófia tanszékvezető, Gorove László karizmatikus lelkivezető, és Makovecz Imre építész tart az érdeklődőkkel eszmecserét. A nagyobbak sportolhatnak, a kisebbeket a Hétrét zenekar és a Pesti Kör Négyszögletű kerek erdő c. mesejátéka szórakoztatja.

Késő délután nagyszabású magyar táncházat szervezünk, este pedig Bálint András Márai Sándor-estje ígér feledhetetlen élményt.

A helyszínek továbbra is az MMIK, a Zsinagóga és az Ady iskola.

Ebédre idén is gondoskodunk, és természetesen a bölcsődés és óvodás korú gyermekek felügyeletét is biztosítjuk!

Idén is mindenkit szeretettel vár a szervezőbizottság a

7. Családfesztiválon!

A lekipásztori munka egyik legszebb feladata a minisztránsokkal való foglalkozás. A minisztrálással kapcsolatban mindig eszembe jut szülőfalum, ahol annyian voltunk minisztránsok, hogy még hétköznapi is be kellett osztani bennünket, nehogy túl sokan legyünk az oltárnál. Én óvodás koromtól fogva minisztráltam egészen pappá szentelésemig. Mindig szerettem az oltár körül szolgálni, érdekelt a misekönyv, a szép szertartásoknak a levezetése. Az otthoni ferences plébános atyánk belénk nevelte a liturgia szeretetét, a szép, fegyelmezett minisztrálást.

Plébániánk területe lassan felér egy kis esperesi kerülettel. Vasárnaponként több helyen misézünk. A plébániatemplomban, a Notre Dame nővérek kápolnájában, az Apáczai Csere János Általános Iskola és Gimnázium aulájában és a környező falvakban: Zalabesenyő, Teskánd, Hottó, Böde, Boncodföldre, Kispáli, Nagypáli, Pózva, Ságod, Szociális Otthon. Ezek a helyeken meg kellett

Minisztránsélet a plébánián

szervezni a minisztrálást. Hála Istennek mindig vannak buzgó gyerekek, akik szívesen és örömmel jönnek szolgálni.

Hosszú lenne minden minisztráncsoportról beszámolni, ezért most csak kettőt szeretnék kiemelni. Az ÁMK-ban, nagyon családias környezetben, minden vasárnap 8-10 minisztráns van. Ezek a gyerekek nagy örömmel minisztrálnak, sőt az osztályban is apostolkodnak, és újabb gyerekeket hívnak meg minisztrálni. Itt csak a fiúk minisztrálnak, a lányok segítenek perselyezni, felolvasnak és mise után segítenek az elpakolásban is. Minden szentmise után imádkozunk az új templomunkért, hogy minél hamarabb megépüljön.

Zalabesenyőben, ahol sajnos csak a temetőkápolnában tudunk szentmisét tartani, rendszeres a minisztrálás. Mivel nem férünk el az oltár körül, ezért csak két

minisztráns van minden vasárnap. A többiek, kb. 10-en, ott ülnek a gyerekek között. Vannak felolvasóink, akik nagyon szépen, értehetően adják át Isten üzenetét. Minden mise végén imádkozunk papi hivatásokért, reméljük, hogy Zalabesenyőből is hív az Úr szolgálatára fiatalokat.

Ebben az évben két közös rendezvényünk is volt plébániánk minisztránsaival. Áprilisban elzarándokoltunk Vasvárra, majd május 1-én részt vettünk az egyházmegyei minisztráns találkozón Szombathelyen, ahol a mi kerületünk nyerte meg a jubileumi akadályversenyt. Minisztránsaink nagyon komolyan felkészültek erre a találkozóra. Öröm volt látni ahogyan megfeleltek a különböző feladatoknak. Jó volt együtt lenni és Jézussal találkozni.

Szeptembertől újabb minisztránsokat várunk, akik szeretnének Jézusnak szolgálni, egymással barátkozni.

Zoltán atya

Olvasói levél:

KEDVES ATYÁK!

Évről-évre megtapasztalom, hogy a Szent Háromnap liturgiáján való részvétel élővé teszi számomra és családom számára a húsvétot. Az utolsó vacsora, a kereszttáldozat, a feltámadás a szemünk láttára meg elevenedik, részesei leszünk, még akkor is, ha a rohanós hétköznapiak vagy az ünnep előtti sütés-főzés-takarítás igencsak megpróbálják feledtetni a lényegét.

Különösen igaz volt ez az idén, mégpedig Önöknek köszönhetően. Példamutatásukkal, a jó szervezéssel, az apró figyelmességekkel (pl. gyertyaosztás) közösséggé kovácsolták a plébánia híveit, pásztor-ként vezették az egyházközséget Jézus nyomán.

Gondolom, a nagyszombati felszabadult mosolyokat látva az az öröm töltötte el szívüket, hogy az Út jó eszközei lehettek.

Köszöneteimet egy kéréssel szeretném befejezni. Az ünnep koronája a húsvétvasárnapi szentmise, melyből plébániatemplomunkban 6 van. Főleg délelőtt mindig sokkal több ember vesz rajtuk részt, mint egy átlag vasárnapon, s így természetes, hogy időtartamuk is hosszabb, mint máskor. Ezért fordulhatott elő, hogy a 9 órai és a 10 órai mise egymásba csúszott, s a 9-es mise kivonuló éneke a 10-es mise bevonuló éneke lett. S mivel a kifelé igyekvő tömeg teljesen elfoglalta a rendelkezésre álló bejáratot, bizony akik a 10-es szentmisén szerettek volna ünnepelni, jócskán lemaradtak az elejéről. Mivel ez a probléma „kicsiben” rendszeresen megismétlődik, érdemes lenne hosszú távú megoldáson gondolkodni, hogy a két szentmise teljes egész s méltó ünnep lehessen.

Áldozatos munkájukat s megértésüket megköszönve:

Háriné Mile Mónika

KIRÁNDULÁS AZ ALPOKBA

– A felhők fölött mindig kék az ég –

Május 13-án a Mindszenty iskola egy busznyi csapatával az ausztriai Mixnitz melletti Bärenschützklamm nevű szurdokban jártunk egy kirándulás és hegymászás keretében.

A buszról leszállva tanáraink rögtön csoportokra osztottak bennünket, hogy mindenki biztosan szem előtt lehessen. Nagy örömünkre eközben az eső is elállt.

A szurdok bejáratáig kitaposott ösvényeken haladtunk. Utunk során jellegzetes alpesi virágokkal és állatokkal találkoztunk, még egy foltos szalamandrát is volt szerencsénk látni. Az eseményeket Dudás Antal, osztálytársunk édesapja fényképekkel és videokamerával is rögzítette.

A szurdok bejáratánál hátizsákból elővarázsolt ebédből merítettünk erőt az előttünk álló 164 létra megmászáshoz. Az út élménytelen volt, azonban veszélyes is, hiszen az eső után kissé csúsztak a létrák. A látvány a nagy páratartalom ellenére — melynek köszönhetően a felhők között jártunk — lenyűgöző volt. Alattunk 5-10 m-rel tiszta vizű, sebes patak zuhogott. Helyenként hideg „zuhanyban” is volt részünk. A létrákon felérve újabb pihenőt tartottunk, s ezután biztonságosabb, de nehezebb terepen próbálhattuk ki magunkat. Ekkor következett a sziklás hegycsúcs megmászása, a cél az 1720 m magas Hochlantsch volt. A keresztet megpillantva már a

felhők fölött jártunk s itt szikrázóan sütött a nap. Megtapasztalhattuk, hogy a felhők fölött mindig kék az ég. A csúcson rövid sziesztát tartottunk. Egyesek kipróbálták magukat hegymászásban, mások a tilalom ellenére köveket dobáltak. A „kövezés” jó játéknak bizonyult, de Gábor bácsi véget vetett a mókának. A lustábbak a fárasztó út után kifeküdtek a kövekre, így élvezték a kristálytisza levegőt és a szikrázó napsütést.

1720 m magasan igazán közel éreztük magunkat Istenhez, ezért Rozsá atya vezetésével hálát adtunk a szerencsés útért, s fohászkodtunk, hogy lefele is biztonságban érjünk célt.

Lefelé már könnyebb volt az út. Igaz, annyiban nehézkesnek bizonyult, hogy a sáros, csúszós és meredek erdei utak sok embert a „nyulak megfogására” készítettek. Végül, 1400 m szintkülönbséget magunk mögött

hagyva, valamennyien épségben értünk le buszunkhoz.

Tanáraink reménykedtek, hogy hazafele a buszon csendes pihenőt tartunk, azonban mi élénkebbek voltunk, mint reggel. Késő este értünk haza. Otthon aggódó szüleink karjaiba omolva adtunk hálát a Jó Istennek, hogy épségben megérkeztünk.

Felejthetetlen élményt nyújtott számunkra ez a nap, amelyre mindig szívesen emlékszünk vissza.

Kecskés Judit
Kliment Pál
Berta Kristóf
Szabó László

5.a osztályos tanulók

Egy bér má l k o z ó fiatal

Május 28-án volt plébániánkon a bér má l á s. A bér má l k o z ó k k ö z ö t t volt Tímár Levente, ifjúsági közös-ségünk tagja, aki a győri Czuczor Gergely Bencés Gimnázium tanu-lója. Vele beszélgettem a bér má l á sról, az iskoláról.

Miért döntöttél úgy, hogy Zalaegersze gen bér má l k o z o l?

Mivel itthon sokkal családiasabb és meghittebb. Döntésemet az is befolyásolta, hogy Győrben csak egy év múlva bér má l k o z h a t t a m volna.

Gondolom életednek ez egy je-lentős állomása, és komolyan készültél a szentség felvételére.

Igazából ez egy folyamat, ami már elsőáldozás után megkezdődött. Így része volt benne Nátrán Józsefnének is, aki még az itthoni hitoktatóm volt. Győrben pedig a lelkigyakorlatok és Bartók Ferenc bencés atya sok segítséget nyújtott. Természetesen saját magam is készültem rá. Zsolozsmázással, rendszeres Szentírás olvasással. Tudatosan próbáltam a jóra töre-kedni, a szeretetet megélni.

Mit jelent számodra a bér má l á s?

Elsősorban egy új élet kezdése, amiben a hitem erősebb, jobban meg tudom különböztetni a jót és a rosszat. Észreveszem azt, ha a má-sikon segíteni kell, és így meglás-sák rajtam, hogy Isten gyermeke vagyok. Ezt szimbolizálja a bérmanév is.

Milyen bérmanévet választottál?

Imrét. Így hívják a bérma-kereszt-apámat, aki ugyanúgy a Győri ben-cés Gimnáziumba járt.

Mostanában elég ritka név. Szent Imre herceg, tényleg minden fiatal példaképe lehet. Szeretnék az iskolával kapcsolatban kérdezni

pár dolgot. Mitől más egy katolikus gimnáziumba járni, mint egy állami iskolába? Neked van összehasonlítási alapo-d.

Elsősorban az, hogy sok olyan programon veszünk részt, melyen hitünket mélyíthetjük, közelebb kerülhetünk Jézushoz. Főleg idén, a Szentévbén még több lelki-gyakorlatban volt részünk. Kicsit mi is belekapcsolódunk a szerzetesi életbe, látjuk annak szépségét. Fontos a heti két hittan-óra, ami beépül az órarendünkbe. Jelentős különbség, hogy szomba-ton is járunk iskolába és csak fiúk vagyunk. Az egy kicsit nehéz, hogy ritkán jöhetünk haza.

Olvastam, hogy a gimnázium a felsőoktatásban felvett tanulók listáján előkelő helyen áll. Nehéz egy ilyen nagyhírű iskolában helytállni?

Igen, elég nehéz. A napi 3 stúdium nem mindig elég a másnapi felkés-zülésre. Így előfordul, hogy a sza-badidőmből is kell áldoznom a tanulásra. Azért vannak könnyebb órák is.

Hogyan éled meg a családodtól való távollétet? Ők miben tudnak neked segíteni?

A bátyám, Dani szintén ott tanul, így ha szükségem van rá, a tanu-lásban tud segíteni. Szüleim első-sorban lelkiekben támogatnak. Ha fáradt vagyok, erőt öntenek belém, felvidítanak.

Ifjúsági közösségbe jársz, itthon is és Győrben is. Mit jelent számodra egy közösséghez tartozni?

Elsősorban azt, hogy barátaim vannak, akikkel minden érzésemet megoszthatom. Örömet, bánat-omat egyaránt.

Sokat lehet látni a templomban minisztrálni. Mit szeretsz ebben a szolgálatban?

Jézus közelében lehetek, így meg-tanulhatok jobban szeretni. A Szentírást is jobban megismerem, és mint mindent, ezt is fel lehet ajánlani.

Minisztránsi szolgálatod mottója lehetne a kedvenc Szentírási részleted: „Jézus Krisztus, isteni mivoltában, Istennel való egyenlő-séget nem tartotta olyan dolognak, amelyhez mint zsákmányhoz ra-gaszkodjék, hanem szolgálai alakot öltve kiüresítette önmagát, az em-berekhez lett hasonló, külsejében olyan volt, mint egy ember. Meg-alázta magát, engedelmes lett mindhaláláig, mégpedig a kereszt-haláláig.”

Köszönöm a beszélgetést. Kívá-nom neked és minden bér má l k o-zónak, hogy a Szentlélek töltsön be, és életed minden napján érezd az Ő szeretetét és erősségét!

„Jöjj, Szentlélek-Isten, Jöjj,
s áraszd ki a mennyekből
fényességed sugarát!
Jöjj, ki árvák atyja vagy,
Jöjj, ki szívek lángja vagy!”

Hlavács Cecília

„Sok asszony gyűjtött már gazdagságot, de te mindannyiukat felülmúltad, mert megtéveszt a báj és a tűnékeny szépség, de az istenfélő asszony di-csősége megmarad.”

(Példabeszédek 31,8)

A hónap szentje:

Boldog Gizella

Május első vasárnapja a legszebb ünnepek közé tartozik. Ebből az alkalomból választottuk a hónap szentjének Boldog Gizellát, Szent István királyunk hitvesét, Szent Imre édesanyját. Krisztus születése után 996-ot írtak. A bajor királyi udvarba fényes küldöttség érkezett keletről. Kérők jöttek, hogy Géza magyar fejedelem fiának feleségül kérjék Gizella hercegnőt. A menyasszony legdrágább öröksége keresztény hite volt, neveltetése az uralkodói hitvestárs feladataira jól előkészítette. A 996-ban megült es-

küvőt hosszú, boldog házasság követte. Istvánnak és Gizellának több gyermeke született, de kicsi korukban meghaltak. Imre érte csak meg a felnőttkort, akit eredetileg papnak szántak. Milyen és mekkora erő kellett Gizellának ahhoz, hogy a sok kicsi koporsót kísérelje és Istvánnak méltó segítőtje legyen! Gizella aktívan részt vett Imre fia nevelésében. Gyengéd, gondos anya volt. Hogy István és Imre szentté lett, abban nagy szerepe lehetett Gizellának. Házasságuk 42. évében István meghalt. Gizella nagy árvaság-

ra jutott, hiszen egyetlen felné-velkedett fiát, Imrét is elvesztette már. Elhagyta Magyarországot és a királyi pompát, belépett a passauai bencés nővérek kolostorába. Itt halt meg, itt van ma is látható sírja.

Boldog Gizella, szent férjed hűséges társa, szentté lett fiad gondos édesanyja,
IMÁDKOZZ MAGYAR IFJÚSÁGUNKÉRT!

A QUO VADIS ifjúsági közösségből:

Lőrincz Zsuzsanna

Közös

✠ Zarándoklat ✠

a Jézus Szíve plébánia híveivel

A Jézus Szíve Plébánia szervezésében, Pius és Kelemen testvér valamint Roland atya vezetésével, Zalaegerszeg Mindszenty-tisztelő hívei a bíboros halálának emlékmiséjére zárandokoltunk május 6-án.

Az utat a rózsafüzér imádkozásával, Mária-énekekkel töltöttük, meghallgattuk Kelemen testvér előadásában Mindszenty József apátplébános búcsúbeszédét egerszegi híveitől és részleteket a bíboros életéből. Szívünkbe és elménkbe véstük intelmét: „*imádkozzatok az igazság és a szeretet világáért!*”

Esztergomban Paskai László bíboros Úr volt a főcelebráns,

koncelebrált a püspöki kar és a zárandokokat vezető atyák.

A szentmisében a bíboros Úr Mindszenty József ma nagyon is aktuális figyelmeztetésére emlékeztetett bennünket: „*A magyarság ne a halál kultúrájának, hanem az élet kultúrájának művelője legyen!*” Felhívta figyelmünket, hogy az Istenben megboldogult bíboros milyen fontosnak tartotta a Szűzanya tiszteletét, az édesanya tiszteletét és a közjó szolgálatát. Öröm volt látni a seregnyi hívőt, különösen a sok fiatal és kicsi gyermeket. Mindszenty József tisztelete az ifjúságban is él, kár, hogy tán mindenhol erősebben, mint Egerszegen.

A szentmise után az altéplomban imádkoztunk a 25 éve Istenhez megtért utolsó magyar hercegprímás sírjánál, hogy járjon közben az Úrnál békéért, hazánkért és zalaegerszegi híveikért.

Az úton visszafelé Budapesten megtekintettük az Országházat, és tiszteletünket tettük a Szent Korona előtt, majd a Szent István bazilikában imádkoztunk a Szent Jobbnál. Imádkozva és énekelve, fáradtan, de lélekben feltöltődve és hitünkben, magyarságunkban megerősödve tértünk haza.

Zimonyi Erika

IMA A TANÉV VÉGÉN

Amikor a tanév a végéhez ér,
eljövök Hozzá Uram.
Magasabb és erősebb lettem:
és köszönöm ezt Neked.
Sok mindent megtanultam,
és köszönöm ezt Neked.

Jót tettem a segítségével,
és köszönöm ezt Neked.
Együtt voltunk, Uram, az egész tanévben.
Kérlek, add, hogy ugyanígy Veled maradjak éle-
tem minden évében!

Gyere, játszunk!

① FOGD A BOTOT!

A gyerekek kb. 4-5 méteres kört alakítanak. Egyikük a kör közepén egy kb. 1 méteres botot tart. A bot egyik végét a földre támasztja, a másikat pedig egyik ujjhegyével tartja. A közepén álló gyerek valakinek a nevét hangosan kiáltva elengedi a botot és visszaugrik a helyére. Akinek a nevét kiáltotta, annak az eldőlt botot el kell kapnia, mielőtt az a földre esne. Ha sikerült időben megragadnia, most ő nevez meg valakit. Ha elejtette, hibapontot kap. Ha már mindenki ügyesen játszik, megnehezíthetjük a játékot azzal, mindenki **virágnevet** vagy **állatnevet** választ magának és így szólítják egymást. Még nehezebb, ha elcserélik egymás nevét és az idegen névre kell ugrani.

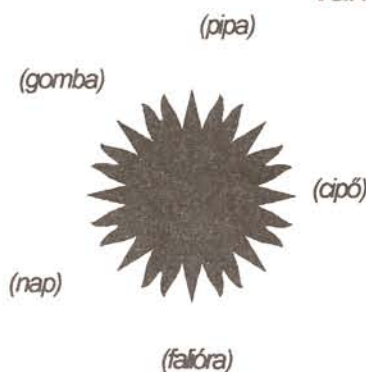
② ÁDÁM, HOL VAGY?

Két gyerek bemegy a kézfogással kialakított körbe és mind a kettőnek bekötjük a szemét. Egyikük lesz Ádám, a futó, a másik a fogó. Eltávolítjuk őket egymástól és megforgatjuk. A fogó megkérdi: "**Ádám, hol vagy?**", mire a válasz: "**Itt vagyok**". A fogó igyekszik Ádámot megfogni, aki a felelet után azonnal a helyét változtatja, nehogy a fogó megtalálja őt. A kérdést többször is fel lehet tenni. Ha sikerült Ádámot megfogni, új szereplőkkel folytatódik a játék. A kör kerítészerűen körülhatárolja a játéktér, ezért a bekötött szemű gyermekek bátran mozoghatnak.

GYEREKEK BESZÉLGETNEK:

TALÁLÓS KÉRDÉS

- Éjjel-nappal meg nem áll, mégis egy helyben marad. Mi az?
- Kicsi fején nagy kalap, kuporog a fa alatt. Mi az?

- Fenn lakom az égen, melegít a fényem, sugárból van a bajsom, este van, ha alszom. Mi az?
- Télen, nyáron fűtik, mégsem melegít. Mi az?
- Orra van, de nem szagol, nyelve van, de nem beszél. Mi az?

Kösd össze a megfejtéssel!

Plébániaépületünk felújítása

Június 4-én megkezdődött plébániaépületünk északi és az udvar felőli homlokzatának felújítása. Ennek során eltávolítják a jelenlegi vakolatot, az elektromos és telefon vezetékeket a falba süllyeszti, az új vakolatot az épület eddig felújított részének megfelelő színkeverékkel festik be. Ez a sok munka kellemetlenségeket okoz, a plébániahivatal nehezebben közelíthető meg, ezért kérjük a Kedves Hívek megértő türelmét. Reméljük, a kellemetlenségeknek és az anyagi ráfordításoknak meglesz az eredménye.

Megjelent volt plébánosunk, **dr. Szabó Gyula** főiskolai tanár hat kötetből álló dogmatika könyvsorozatának második része.

II. Rész: Jézus Krisztus és az ő Édesanyja

A főiskolai jegyzet megvásárolható a sekrestyében 350.-Ft-os áron.

Örömmel közöljük, hogy az I. rész, mely „a teremtő Istenről és a teremtett világról” szól, újra kapható a sekrestyében.

Antal-napi búcsú

2000. június 18-án lesz a Jánka-hegyen az Antal-napi búcsú. A szentmise 11⁰⁰-kor kezdődik a Jánkahegyi kápolnában.

Országos gyűjtés az árvízkárosultak javára!

Az **április 30-án**, vasárnap a Magyarországi Katolikus Egyház szervezésében tartott gyűjtés során plébániánkon 723.000.- Ft-ot adományoztak a hívek. Az adományokat a Magyar Karitászhhoz, a katolikus egyház hivatalos segélyszervezetéhez juttattuk el, és ők továbbadják a rászorulóknak. Hálás szívvel köszönjük a nagylelkű adományokat.

Szent Ilona napi búcsú

A Szent Ilona napi búcsú augusztus 18-án, pénteken lesz a kálvárián. A szentmise 17⁰⁰-kor kezdődik. A Szent Ilona imacsoport mindenkit szeretettel vár!

Zarándoklatok

A Zalai Boldogasszony alapítvány zarándoklatot szervez Máriagyűdre, a gyermekek búcsúja alkalmából. Időpont: július 9. vasárnap. Érdeklődni a plébániahivatalban lehet.

Jubileumi zarándoklat indul **Medjugorjéba** augusztus 8-án, mely augusztus 12-ig tart. Részvételi díj 11.000.- Ft + 32.- DEM. Jelentkezni lehet a Szent Család Óvodában

A Csíksomlyói Segítő Szűzanyához zarándoklat indul, melynek időpontja július 8-12. Részvételi díj 11.000.- Ft + 32.- DEM. Jelentkezni lehet a plébániahivatalban.

Nyári táborok:

Házasságok:

- Esküdtek csoport: Rédics: július 23-30.
- Szt. József csoport: Páka: július 23-30.

Ifjúsági csoportok:

- Zánka: június 26-július 2.
- Bakonybél: július 30-augusztus 6.

Gyermek táborok:

- Erdei tábor: június 13-16.
- Rédics: június 19-24.
- Bázakerettye: június 26-július 1.
- Jánosháza: június 26-július 1.

A bakonybéli ifjúsági táborba még lehet jelentkezni a plébániahivatalban vagy Szalai Attila atyánál. Az egyhetes tábor részvételi díja 5000.- Ft.

A **Katolikus Nagygyűlésen**, 2000. július 1-én és 2-án a budapesti Kisstadionban 10-15 fő képviseli egyházközségünket. Reméljük, hogy lelkiileg feltöltődve jönnek haza egyházközségünk tagjai és megosztják élményeiket velünk is.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója
Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: a Tájékoztatói Munkacsoport
Főszerkesztő és felelős kiadó: Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:

Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91. 8901 Tel.: 92/312-157

Tipográfia: Frimmel Gyula

Szedés és szövegszerkesztés: "①-ségben az erő"

Nyomtatás: Göcsej Nyomda